

(1) תלמוד בבלי מגילה ז.

אמר רב שמואל בר יהודה שלחה להם אסתר לחכמים קבעוני לדורות. שלחו לה קנאה את מעוררת עלינו לבין האומות! שלחה להם כבר כתובה אני על דברי הימים למלכי מדי ופרס. רב ורב חנינא ורבי יוחנן ורב חביבא מתנו בכוליה סדר מועד, כל כי האי זוגא חלופי רבי יוחנן ומעייל רבי יונתן שלחה להם אסתר לחכמים כתבוני לדורות. שלחו לה (משלי כב) הלא כתבתי לך שלישים, שלישים ולא רבעים, עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה (שמות יז) כתב זאת זכרון בספר. כתב זאת- מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון- מה שכתוב בנביאים, בספר- מה שכתוב במגילה. כתנאי: כתב זאת- מה שכתוב כאן, זכרון- מה שכתוב במשנה תורה, בספר- מה שכתוב בנביאים, דברי רבי יהושע. ר' אלעזר המודעי אומר כתב זאת- מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון- מה שכתוב בנביאים, בספר- מה שכתוב במגילה. אמר רב יהודה אמר שמואל אסתר אינה מטמאה את הידים. למימרא דסבר שמואל אסתר לאו ברוח הקודש נאמרה? והאמר שמואל אסתר ברוח הקודש נאמרה! נאמרה לקרות ולא נאמרה ליכתוב. מיתיבי רבי מאיר אומר קהלת אינו מטמא את הידים, ומחלוקת בשיר השירים. ר' יוסי אומר שיר השירים מטמא את הידים, ומחלוקת בקהלת. ר' שמעון אומר קהלת מקולי ב"ש ומחומרי ב"ה, אבל רות ושיר השירים ואסתר מטמאין את הידים. הוא דאמר כר' יהושע.

(1) Talmud Bavli Megillah 7a

R. Samuel b. Judah said: Esther sent to the wise men saying, commemorate me for future generations. They replied, you will incite the ill will of the nations against us. She sent back a reply: I am already recorded in the chronicles of the kings of Media and Persia. Rab and R. Hanina and R. Johanan and R. Habiba record [the above statement in this form]: (in the whole of the Order Mo'ed, wherever this set of Rabbis is mentioned, R. Johanan is replaced by R. Jonathan): Esther sent to the wise men saying, Write an account of me for posterity. They sent back answer, Have I not written for thee three times — three times and not four? [And they refused] until they found a verse written in the Torah, "Write this a memorial in the book", [which they expounded as follows]: 'Write this', namely, what is written here and in Deuteronomy; 'for a memorial', namely, what is written in the Prophets; 'in the book', namely, what is written in the Megillah. The difference [between the first and second of these opinions] is also found between two Tannaim. **'Write this', what is written here. 'For a memorial', namely, what is written in Deuteronomy. 'In the book', namely, what is written in the Prophets. So R. Joshua. R. Eliezer of Modi'im says:** Write this', namely, what is written here and in Deuteronomy; for a memorial', namely, what is written in the Prophets; 'in the book', namely, what is written in the Megillah.

Rab Judah said in the name of Samuel; [The scroll] of Esther does not make the hands unclean. Are we to infer from this that Samuel was of opinion that Esther was not composed under the inspiration of the holy spirit? How can this be, seeing that Samuel has said that Esther was composed under the inspiration of the holy spirit? — It was composed to be recited [by heart], but not to be written. The following objection was raised: 'R. Meir says that [the scroll of] Koheleth does not render the hands unclean, and that about the Song of Songs there is a difference of opinion. R. Jose says that the Song of Songs renders the hands unclean, and about Koheleth there is a difference of opinion. R. Simeon says that Koheleth is one of those matters in regard to which Beth Shammai were more lenient and Beth Hillel more stringent, but Ruth and the Song of Songs and Esther [certainly] make the hands unclean!' — **Samuel concurred with R. Joshua.**

(2) תלמוד בבלי חולין קלט:

אמרי ליה פפונאי לרב מתנה: מצא קן בראשו של אדם מהו? אמר (שמואל ב טו) ואדמה על ראשו. משה מן התורה מנין? (בראשית ו) בשגם הוא בשר. המן מן התורה מנין? (בראשית ג) המן העץ. אסתר מן התורה מנין? (דברים לא) ואנכי הסתר אסתיר. מרדכי מן התורה מנין? דכתיב (שמות ל) מר דרור, ומתרגמין מירא דכיא

(2) Talmud Bavli Chullin 139b

The Papunians asked of R. Mattenah: What if one found a nest upon a man's head? — He replied, it is written: "And earth upon his head". Where is Moses indicated in the Torah? [they asked]. — In the verse: "For that he also is flesh". Where is Haman indicated in the Torah? — In the verse: "Is it [hamin] from the tree?" **Where is Esther indicated in the Torah? — [In the verse,] "And I will surely hide [asthir] My face".** Where is Mordecai indicated in the Torah? — In the verse: "Flowing myrrh", which the Targum renders as *mira dakia*.

(3) תלמוד בבלי שבת פח.

(שמות יט) ויתיצבו בתחתית ההר. א"ר אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו שם תהא קבורתכם. א"ר אחא בר יעקב מכאן מודעא רבה לאורייתא!? אמר רבא אעפ"כ הדור קבלוה בימי אחשורוש, דכתיב (אסתר ט) קימו וקבלו היהודים- קיימו מה שקיבלו כבר.

(3) Talmud Bavli Shabbat 88a

"And they stood at the base of the mount": R. Abdimi b. Hama b. Hasa said: This teaches that the Holy One, blessed be He, overturned the mountain upon them like an [inverted] cask, and said to them, 'If ye accept the Torah, 'tis well; if not,

there shall be your burial.' **R. Aha b. Jacob observed: This furnishes a strong protest against the Torah! Said Raba, Yet even so, they re-accepted it in the days of Ahasuerus, for it is written, "[the Jews] confirmed, and took upon them [etc.]:" [i.e.,] they confirmed what they had accepted long before.**

Questions for Self-Study

Megillat Esther is one of the most well-known books of the Tanakh, thanks in large part to the boisterous holiday of Purim on which it is read. While many of us may be familiar with the one-dimensional reading of the Megillah that highlights the triumph of right over wrong and good over evil, we will attempt a more nuanced approach that seeks to explore some of the book's other salient themes. But in order to embark on any meaningful and informed discussion, we must first acquire a good grasp of the book's main episodes.

The following is a guide for studying all ten chapters of the short work (167 verses in total) in order to construct an outline of its main events. Pay particular attention to issues of chronology, character development and plot as you begin the process of internalizing some of Megillat Esther's pertinent messages. **It is preferable to read the chapters in Hebrew.** As always, bear in mind that the chapter divisions are **not** the product of Jewish tradition and can therefore be capricious.

(1) **Chapter 1** – How does the Megillah portray Achashverosh the king of Persia? When, why, and for whom does he hold his initial feast? How about the second feast? Describe the setting of these two feasts, and note at least ten words or phrases that relate to the setting. At what point and for what reason does Achashverosh demand that Vashti be brought? Why does she refuse? Who is Memuchan and what is his advice? Is this first chapter intended as a satire and if so what does it critique? Do you think that Achashverosh is an enlightened ruler? Why or why not?

(2) **Chapter 2** – How does the king go about choosing a new queen? How are women portrayed in the book so far? How is Mordechai introduced? What might his name mean? Where is he from? Who is Hadassa and why does she have another name? What does “Esther” actually mean? How does Mordechai manage to maintain contact with Esther after she is taken to the king’s harem? When is she taken? Why does Mordechai insist that she conceal her identity? Does he conceal his identity as well? When does Esther appear before Achashverosh? Why does he hold another feast? What parenthetical event closes the chapter? Are Mordechai and Esther assimilated Jews?

(3) **Chapter 3** – What is Haman’s lineage? Why does Achashverosh elevate him to such power? What sort of a character is he? Why won’t Mordechai bow down? Why does Mordechai’s conduct provoke Haman so much? Does he regard Mordechai as some sort of a rival? When does he cast his lots? How does Haman describe Mordechai’s people to the king? Is his description accurate? Why does the king agree to Haman’s nefarious plan? Does the king also hate Mordechai’s people? When are the king’s messengers dispatched? Note how the chapter concludes with another feast!

(4) **Chapter 4** – How does Mordechai react to the publication of Haman’s decree? Is his reaction warranted under the circumstances? How do the Jews react throughout the empire? Why is Esther unaware of the decree? Why is she reluctant to plead to the king on behalf of her people? How does Mordechai convince her otherwise? What is the significance of the fast that she insists upon? Note that in the original Hebrew text, there is no chapter break between chapters 4 and 5.

(5) **Chapter 5** – What does Esther do on the third day? Note the location of the king upon his throne and the enclosure around it. Why doesn’t Esther plead for the Jews immediately after having secured the king’s favor? What does she ask for instead? Why does she want to include Haman in the feast? Why does she then request a second feast, again with Haman present? How does Haman feel about all of the attention? What ruins his day? How does his wife Zeresh calm his nerves? Who is ascendant as this chapter closes, Haman or Mordechai? How does Zeresh function as a foil to Esther?

(6) **Chapter 6** – What unexpectedly transpires during the night before the second feast? What confluence of circumstances brings Haman to the king’s palace at precisely that time? How do his fortunes suddenly change for the worse? Describe how nemesis rules this chapter. Compare the end of chapter 5 to the end of chapter 6. How have things been turned upside down? Once again, note that there is no break in the text that corresponds to the end of chapter 6 and the beginning of chapter 7.

(7) **Chapter 7** – Does Haman or the king have any inkling about what Esther might announce at the feast? Is Haman shocked by her accusations? How about the king? Is he now realizing for the first time that Esther is in fact Jewish? How does Haman react? How does the king interpret his act? What happens to Haman now?

(8) **Chapter 8** – Although Haman has been deposed and Mordechai has usurped his authority, danger still lurks for the Jews. Why? When are the king's messengers dispatched with the new decree allowing the Jews to defend themselves? What is happening in Shushan in the meantime? What does the mechanism of issuing another royal decree tell us about the court of the king of ancient Persia?

(9) **Chapter 9** – What happens on the thirteen of Adar? What happens in Shushan the capital and what happens in the other cities of the realm? Why don't the Jews seize the spoils of their foes? Why do the people of Shushan celebrate on a different day than their brethren? How does Mordechai mandate that the days of Purim be celebrated? What are the features of the new holiday? Why? What does Esther record at the end of the chapter and how is it different from Mordechai's earlier correspondence?

(10) **Chapter 10** – How does the Megillah end? Why is this chapter so short?

Some general points to ponder: When historically do the events of the Megillah unfold? What is happening in the Jewish world at the time? What is happening in the Persian province of Yehud (i.e. Israel)? What features of the Megillah strike you as unlikely? Is the Megillah meant to be taken literally? Is there more to the story than simply carousing, court intrigue and the lust for power? Is there anything in this book that might merit its inclusion in the Tanakh? How does this book differ from other books of Tanakh with which you are familiar, in terms of setting, themes and lessons?

– שמות יב:ב – פירוש הרמב"ן – החדש הזה לכם ראש חדשים

זו מצווה ראשונה שציוה הקב"ה את ישראל על ידי משה, ולכן אמר בארץ מצרים, כי שאר מצות שבתורה היו בהר סיני, או שבא לומר בארץ מצרים, לא בעיר מצרים, כמו שאמרו רבותינו (מכילתא כאן): חוץ לכרך. והיה ראוי שיאמר תחלה דברו אל כל עדת ישראל לאמר החדש הזה לכם וגומר הפרשה, אבל משה ואהרן הם במקום ישראל, כנגד ישראל לדורותם, וחזר ואמר דברו אל כל עדת ישראל, שיצום "לכם" ואמר לומר שקדוש החדש "לכם" ולפי מדרשו: במצות שעה לקחת פסח מצרים מבעשור דברו אל כל עדת ישראל "צריך בית דין מומחין (ר"ה כה ב). ולכך לא נאמר בתחילה שאין בקדוש החדש אלא משה ואהרן וכיוצא בהם.

וטעם החדש הזה לכם ראש חדשים, שימנו אותו ישראל חדש הראשון, וממנו ימנו כל החדשים שני ושלישי עד תשלום השנה בשנים עשר חדש, כדי שיהיה זה זיכרון בנס הגדול, כי בכל עת שנזכיר החדשים יהיה הנס נזכר, ועל כן אין לחדשים שם בתורה, אלא יאמר בחדש השלישי (להלן יט א), ואומר ויהי בשנה השנית בחדש השני נעלה הענן (במדבר י יא), ובחדש השביעי באחד לחודש וגו' (שם כט א), וכן כלם

וכמו שתהיה הזכירה ביום השבת במנותינו ממנו אחד בשבת ושני בשבת, כאשר אפרש (להלן כ ח), כך הזכירה ביציאת מצרים במנותינו החדש הראשון והחדש השני והשלישי לגאולתינו, שאין המניין הזה לשנה, שהרי תחילת שנותינו מתשרי, דכתיב (להלן לד כב): וחג האסיף תקופת השנה, וכתוב (שם כג טז): בצאת השנה, אם כן כשנקרא לחדש ניסן ראשון ולתשרי שביעי, פתרונו ראשון לגאולה ושביעי אליה. וזה טעם ראשון הוא לכם, שאיננו ראשון בשנה, אבל הוא ראשון לכם, שנקרא לו לזיכרון גאולתנו

וכבר הזכירו רבותינו זה העניין, ואמרו שמות חדשים עלו עמנו מבבל (ירושלמי ר"ה א ב, ב"ר מח ט), כי מתחלה לא היו להם שמות אצלנו, והסבה בזה, כי מתחלה היה מניינם זכר ליציאת מצרים, אבל כאשר עלינו מבבל ונתקיים מה שאמר הכתוב (ירמיה טז יד - טו): ולא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את בני ישראל מארץ צפון, חזרנו לקרא החדשים בשם שנקראים בארץ בבל, להזכיר כי שם עמדנו ומשם העלנו הש"י. כי אלה השמות ניסן אייר וזולתם שמות פרסיים, ולא ימצא רק בספרי נביאי בבל (זכריה א ז, עזרא ו טו, נחמיה א א): ובמגילת אסתר (ג ז). ולכן אמר הכתוב בחדש הראשון הוא חדש ניסן, כמו הפיל פור הוא הגורל (שם). ועוד היום הגויים בארצות פרס ומדי כך הם קוראים אותם ניסן ותשרי וכולם כמונו. והנה נזכיר בחדשים הגאולה השנית כאשר עשינו עד הנה בראשונה